

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas asjas esitatud hagi puudutab komisjoni vastutust, mis põhineb ELTL artiklil 272 ja tuleneb lepingust nr 216088, mis käsitleb projekti „Point of Care MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases” (POCEMON) rakendamist. Täpsemalt väidab hageja, et kuigi tema täitis kõik oma lepingulised kohustused, nõudis komisjon ANKO-le üle kantud summade tagastamist, kuna need ei olewat rahastamiskõlblikud, rikkudes sellega nimetatud lepingut, hea usu põhimõtet, õiguste kuritarvitamise keeldu ja proportsionaalsuse põhimõtet.

Hageja väidab seega *esiteks*, et komisjon tugineb argumentidele, mis on täiesti alusetud ja igal juhul tõendamata, kui ta lükkab tagasi peaaegu kõik ANKO kulud, kuna need ei olewat rahastamiskõlblikud, ja nõuab ANKO-le projekti POCEMON eest üle kantud summa tagastamist. *Teiseks* leiab ta, et kuna komisjon lükkas tagasi 98,68 % tasumisele kuuluvast summast põhjendusel, et see väidetavalt ei vasta rahastamiskõlblikele kuludele, mida hageja projekti vajadustest tulenevalt kandis, siis on ta rikkunud õiguste kuritarvitamise keeldu ja proportsionaalsuse põhimõtet.

21. novembril 2014 esitatud hagi – ANKO versus komisjon**(Kohtuasi T-771/14)**

(2015/C 065/50)

*Kohtumenetluse keel: kreeka***Pooled**

Hageja: ANKO AE Antiprosopion, Emporeiou kai Viomichanias (Ateena, Kreeka) (esindaja: advokaat V. Christianos)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et 296 149,77 euro suurune summa, mille komisjon hagejale DOC@HAND projekti eest üle kandis, vastab rahastamiskõlblikele kuludele, ja et hageja ei ole seega kohustatud seda tagastama kui alusetult saadud summat;
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas asjas esitatud hagi puudutab komisjoni vastutust, mis põhineb ELTL artiklil 272 ja tuleneb lepingust nr 508015, mis käsitleb DOC@HAND projekti rakendamist. Täpsemalt väidab hageja, et kuigi tema täitis kõik oma lepingulised kohustused, nõudis komisjon ANKO-le üle kantud summade tagastamist, kuna need ei olewat rahastamiskõlblikud, rikkudes sellega nimetatud lepingut, hea usu põhimõtet, õiguste kuritarvitamise keeldu ja proportsionaalsuse põhimõtet.

Hageja väidab seega *esiteks*, et komisjon tugineb argumentidele, mis on täiesti alusetud ja igal juhul tõendamata, kui ta lükkab tagasi peaaegu kõik ANKO kulud, kuna need ei olewat rahastamiskõlblikud, ja nõuab ANKO-le DOC@HAND projekti eest üle kantud summa tagastamist. *Teiseks* leiab ta, et kuna komisjon lükkas tagasi 99,59 % tasumisele kuuluvast summast põhjendusel, et see väidetavalt ei vasta rahastamiskõlblikele kuludele, mida hageja projekti vajadustest tulenevalt kandis, siis on ta rikkunud õiguste kuritarvitamise keeldu ja proportsionaalsuse põhimõtet.

28. novembril 2014 esitatud hagi – Rumeenia versus komisjon**(Kohtuasi T-784/14)**

(2015/C 065/51)

*Kohtumenetluse keel: rumeenia***Pooled**

Hageja: Rumeenia (esindajad: R. Radu, R. Hațieganu ja A. Buzoianu)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni otsus, mis sisaldub 19. septembri 2014. aasta kirjas BUDG/B3/MV D(2014) 3079038, millega komisjon käsib Rumeenial kanda Euroopa Liidu eelarvesse üle brutosumma 14 883,79 eurot traditsiooniliste omavahendite kaotuse eest, ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et komisjonil puudus pädevus vaidlustatud otsust teha.
 - Euroopa Liidu õigus ei sisalda ühtegi sellist sätet, mis omistaks komisjonile pädevuse panna liikmesriigile kohustus tasuda rahasumma, mis vastab EL omavahendite kaotusele, mis on toimunud seetõttu, et üks teine liikmesriik (kes vastutas tollimaksu määramise, kogumise ja traditsiooniliste omavahenditena EL eelarvesse ülekandmise eest) tegi otsuse tollimaksust vabastamise kohta.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus on ebapiisavalt ja ebaadekvaatselt põhjendatud.
 - Vaidlustatud otsus ei ole piisavalt ja adekvaatselt põhjendatud, nagu seda nõuab ETL artikkel 296. Esiteks ei ole vaidlustatud otsuses ära toodud selle õiguslikku alust ja seda ei ole võimalik tuletada komisjoni kirja ülejäänud elementidest. Teiseks ei ole komisjon vaidlustatud otsuses esitanud õiguslikke kaalutlusi, millest lähtudes ta otsustas panna Rumeeniale kohustuse hüvitada kahju, mis tuleneb EL traditsiooniliste omavahendite kaotusest, mis omakorda tuleneb teatavatest tollimaksudest vabastamisest, millest teatas üks teine liikmesriik.
3. Kolmas väide (mis esitatakse juhuks, kui Üldkohus peaks asuma seisukohale, et komisjon toimis talle aluslepingutega antud pädevuse raames), et komisjon on rikkunud hea halduse põhimõtet ja Rumeenia kaitseõigusi.
 - Komisjon rikkus oma hoolekohustust ning hea halduse põhimõtet, sest ta ei analüüsinud tähelepanelikult kogu tema käsutuses olevat olulist teavet ning ei nõudnud muu vajaliku teabe esitamist enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist. Komisjon ei ole tõendanud otsese põhjusliku seose olemasolu Rumeeniale süükoostavate asjaolude ja EL omavahendite kaotuse vahel. Lisaks ei tuginenud komisjon Rumeenialt nõutava summa arvutamiseks asjaomase transiidi väärtusele vastava tollimaksu summale, vaid ebapiisavalt väärtusele, mille suhtes Saksamaa Liitvabariik otsustas kohaldada maksuvabastust.
 - Komisjoni toimimisviisi ei olnud ettenähtav ning ei võimaldanud Rumeenial teostada oma kaitseõigusi.
4. Neljas väide, et on rikutud õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtteid.
 - Komisjoni ei määratlenud vaidlustatud otsuses täpselt õigusnorme, mille alusel ta pani maksmise kohustuse, ja nende kohaldamine ei olnud Rumeeniale ettenähtav. Rumeenia riik ei saanud enne komisjoni kirja saamist ette näha ega olla teadlik, et ta peab andma komisjoni käsutusse nõutava rahasumma, mis vastab EL omavahendite kaotusele. Kuivõrd komisjon võttis vaidlustatud otsuse vastu ning pani Rumeeniale maksmise kohustuse neli aastat pärast asjaolude ilmnemist ning vaatamata järeldustele, mis ta tegi selle ajavahemiku vältel Rumeenia ametiasutustega toimunud dialoogi raames, siis rikkus ta Rumeenia õiguspärase ootust, et kõnealuste tollimaksude maksmisega seoses ei ole tal mingeid rahalisi kohustusi ning et seega ei ole tal mingisuguseid kohustusi EL eelarve ees.